

ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

พลิชฐ์ โสภณพงศ์พัฒน์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกในสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรง และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขนาดตัวอย่างในการเก็บแบบสอบถามวิจัยเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 6 แห่ง จำนวน 329 คน อายุ 11-23 ปี และคัดเลือกเด็กและเยาวชนเพื่อการสัมภาษณ์กลุ่มจำนวน 57 คน สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและผู้อำนวยการสถานพินิจ และผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสื่อสาร ด้านสังคม และด้านที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จำนวน 7 และ 8 คน ตามลำดับ

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยภายในมีระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ปัจจัยความสัมพันธ์ของครอบครัว และสภาพด้านร่างกายและจิตใจ และ (2) ปัจจัยภายนอกมีระดับมากและปานกลาง ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยการรับสื่อออนไลน์ของเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นบนสมาร์ตโฟนที่ใช้มากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนมากมีประสบการณ์การใช้มากกว่า 5 ปี และมีการรับรู้ความรุนแรงจาก เฟสบุ๊ก ยูทูบ ตามลำดับ และการใช้เฟสบุ๊กส่งผลต่อความรุนแรง และการกระทำผิดมากที่สุด ความสัมพันธ์การใช้สื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรง พบว่า มีการรังแกกันทางออนไลน์ Cyber-Bullying ผลมาจากการคอมเม้นและการอัปเดตสถานะ ทำให้เกิดความรุนแรงทางกาย, วัฒนธรรม, เจริญโครงสร้างจากสื่อออนไลน์ และความสัมพันธ์การใช้สื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเยาวชนมีผลจาก การสมัครเข้าใช้งานไม่ต้องใช้ตัวตนที่แท้จริง ส่งผลให้สามารถซื้อขายและทำผิดกฎหมายในกรณีเสพและขายยาเสพติด การทะเลาะวิวาท ลักทรัพย์ ตามลำดับ

คำสำคัญ: สื่อออนไลน์; รูปแบบความรุนแรง; การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน; สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

39/1 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900, ประเทศไทย

อีเมล: phasit999@gmail.com

The Correlation of Online Media on Violence and the Offense Culpability of Children and Youngsters in the Observation and Protection Center in Bangkok and Perimeter

Phasit sophonphongphat¹

Abstract

The objectives of this study are (1) to study internal and external factors of social media exposure affecting of children and youngsters in the Observation and Protection Center in Bangkok and Perimeter. And (2) to study the Factor of online media on violent behavior and the Offense of children and youngsters in the Observation and Protection Center in Bangkok and Perimeter. Data are collected from 329 youths in 6 observation and protection center in the age 11-23 years in Bangkok area who committed crime on how social media exposure affecting pattern and elements of violence. The study selects 57 youths who admit that violent content on social media have had an impact on their offense culpability and in depth interview of 7 youths in the observation and protection center managers and directors as well as 8 of the experts in communication, social study and youth behaviour.

The study found that (1) internal factors significantly affect youth behaviour are parenting, family relationship, physical and psychological conditions and (2) found that external factors were highly and moderately affecting youth behavior are Influence of friends group, social and environment.

The result of this study shows the long hours of social media exposure for more than 5 hours for at least minimum of 5 years in most cases affecting youth behavior. Violent contents on Facebook and YouTube are affecting youth violent recognition while Facebook most affects the violent behavior and offense culpability. The correlation between social media usage and youth violence had found that cyber-Bullying, commenting on status update affecting physical and cultural abuse. The correlation between social media usage and youth offense culpability was a result of undisclosed identity use in social media which enable user to conduct illegal activities.

Keywords: Online Media; Violent Behavior; Offense Culpability; Children and Youngsters in the Observation and Protection

¹ Faculty of Management Science, Chandrakasem Rajabhat University.

39/1 Ratchadaphisek Road, Chan Kasem Subdistrict, Chatuchak District, Bangkok 10900, Thailand

E-mail:phasit999@gmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีอายุที่น้อยลง ซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ถึงผลที่จะตามมา อาจเกิดจากการบังคับ ชูเชิญ ชักจูงหลอกให้กระทำความผิดจากบุคคลอื่น (Ratwittayakorn, 2010)

สื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมรุนแรงได้จากทฤษฎีการปลูกฝัง (Cultivation theory (Morgan, 2009) ช่าวสารในสื่อมวลชนสร้างจากความคิดของผู้รับสารเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่แพร่กระจายไปสู่โลกเพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต มักมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง อาชญากรรม ความขัดแย้งและเรื่องราวความก้าวร้าวอยู่เสมอ ผู้ที่ใช้ความรุนแรง เด็กและเยาวชน จึงถูกบ่มเพาะด้วยสื่อโดยไม่รู้ตัวส่วนใหญ่จะคล้อยตามและเชื่อตามทีสื่อออนไลน์นำเสนอในรูปแบบต่างๆ

ผลการสำรวจของ Abac poll research center (2013, p.1) ซึ่งได้สำรวจพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น อายุระหว่าง 14 - 25 ปี จำนวน 1,569 คน พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการที่วัยรุ่นใช้ความรุนแรง ได้แก่ ภาพยนตร์ การชักจูงและสนับสนุนจากเพื่อน ช่าวความรุนแรงที่เสนอตามสื่อ เกมตู้และเกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รายการโทรทัศน์ และนิยายหรือการ์ตูนแนวก้าวร้าว

นายสหการณ์ เพ็ชรนรินทร์ รองอธิบดีกรมพินิจฯ กระทรวงยุติธรรม (Bangkokbiznews, 2014). สถานการณ์เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอาญาว่า การกระทำความผิดอาญาไม่ได้ลดลง พบว่า ยาเสพติดเป็นอันดับหนึ่ง และ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย สถานการณ์มีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น มากกว่า ร้อยละ 60 มาจากครอบครัวแตกแยก แยกร้าง หรือครอบครัว ที่มีความพร้อมแต่เลี้ยงดูไม่ถูกต้อง และ ร้อยละ 25 ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอยู่ในระบบการศึกษา

พฤติกรรมความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวและอาชญากรรมที่เกิดจากเด็กและเยาวชน ปัจจัยที่ค้นพบในครั้งนี้จะสามารถประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์กับเยาวชนในกลุ่มต่างๆ เพื่อแก้ปัญหามิให้เกิดพฤติกรรมความรุนแรง และองค์ประกอบของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกในสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งต่อความรุนแรง และการกระทำความผิดของเด็กเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

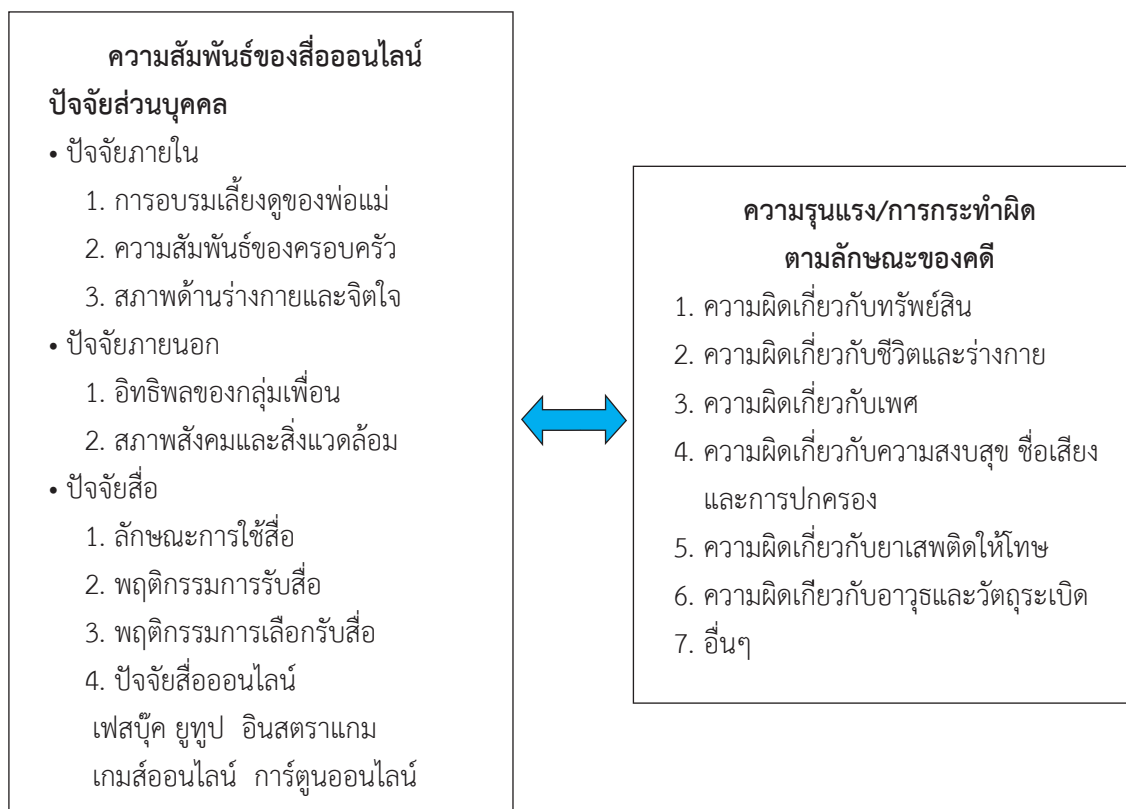
1. สถานพินิจฯ และหน่วยงานอื่นๆ สามารถนำไปประกอบการพิจารณาจัดทำนโยบายหรือแนวทางในการปฏิบัติการป้องกันสำหรับเด็กและเยาวชนในภาคส่วนต่างๆ การกำหนดกฎหมายข้อบังคับให้ทันสมัยและการใช้สื่อออนไลน์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ข้อเสนอเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสื่อที่ออนไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรงและการกระทำความผิดของเด็กฯ จะสะท้อนให้สังคมได้ตระหนักในความสำคัญของสื่อ และการเลือกใช้สื่อออนไลน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
3. กระตุ้นให้มีการรับทราบและตระหนักในองค์กรสื่อของภาครัฐ สื่อของเอกชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ให้บริการสื่อออนไลน์ต้องเคร่งครัดในจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อกับเด็กและเยาวชน

สมมติฐานของการวิจัย

ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรงและในการกระทำผิดของของเด็กและเยาวชนใน

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. อิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้รับสาร เป็นกระบวนการของสารที่ส่งมาจากสื่อมวลชนจะเป็นแรงเสริมความเชื่อหรือแบบแผนพฤติกรรม เมื่อบุคคลต้องอาศัยข่าว สารจากสื่อมวลชนก็จะเกิดผลที่เป็นการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล (Janjiranuwat, 2007) ความคิด (Cognitive) อารมณ์ (Affective) และพฤติกรรม (Behavior) และ อิทธิพลต่อการเลือกรับสาร Schramm (1973) การเลือกรับสารของบุคคล

ได้แก่ 1 ประสพการณ์ 2 การประเมินสาร 3 ภูมิหลัง 4 การศึกษาและสภาพแวดล้อม 5 ความสามารถในการรับสาร

2. การเรียนรู้ทางสังคม สื่อสร้างความเข้าใจที่สำคัญระหว่างสื่อและพฤติกรรมของมนุษย์ (Bryant and Thompson, 2002., 67) ทฤษฎีการรับรู้ทางสังคม (Triadic reciprocal causation) ได้แก่ 1) พฤติกรรมต่างๆ 2) ลักษณะเฉพาะ เช่น การรับรู้เพศ เชื้อชาติ 3) สภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ทฤษฎี

Albert Bandura “การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational learning)” การเรียนรู้เกิดจากตัวแบบ (Model) 1. ตัวแบบบุคคลจริง (Live model) คือ ตัวแบบที่บุคคลได้สังเกต และปฏิสัมพันธ์ตรง 2. ตัวแบบสัญลักษณ์ (Symbolic model) คือ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่างๆ

3. พฤติกรรมความรุนแรง ซึ่งความรุนแรงในเด็กและเยาวชน โดยทั่วไปพบว่า ความรุนแรง หมายถึง การกระทำของบุคคลระหว่างอายุ 10-18 ปี ที่กระทำการใดๆ โดยตั้งใจทั้งทางกาย การใช้อำนาจการข่มขู่ต่อผู้อื่น ต่อบุคคล หรือ ต่อกลุ่มคน หรือ ชุมชน ที่ส่งผลหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ การตาย การทำร้ายจิตใจ พัฒนาการและการเอาเปรียบ โดยเด็กและเยาวชนเป็นได้ทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำและเป็นผู้กระทำ (Department of juvenile observation and protection. (2013, p. 23)

4. การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ปัจจุบันในการกระทำผิดนั้นก็ซับซ้อน จากองค์ประกอบทางสังคม พัฒนาการของบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ แรงจูงใจ และอื่นๆ (Ratwittayakorn, 2010) 1. สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด ได้แก่ พันธุกรรม ความพิการหรือโรคจิตใจ สติปัญญาและการศึกษา สัญชาติญาณ 2. สาเหตุทางครอบครัว ได้แก่ ความแตกต่างทางครอบครัว การเปลี่ยนแปลงทางสังคม 3. ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน อิทธิพลของสื่อมวลชน แหล่งที่อยู่อาศัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบผสมด้วยเชิงปริมาณและคุณภาพ ประชากร จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจในทั่วประเทศ 30,356 คน ขนาดตัวอย่าง เป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ 6 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกรุณา, บ้านมุขิตา, บ้านอุเบกขา, บ้านสิรินธร, สถานแรกรับบ้านเมตตา, และศูนย์ฝึกและ

อบรมฯ หลิงบ้านปราณี จำนวนประมาณ 950 คน ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2561 (จำนวนมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมีการปล่อยตัว ส่งฟ้อง และอื่นๆ) การคัดเลือกไม่เฉพาะเจาะจง จำนวน 329 คน ตามเกณฑ์ (Taro Yamane อ้างใน (Pimolsindh, 2008) หมายเหตุ บ้านกาญจนาภิเษกไม่อนุญาตให้เก็บข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสถิติเชิงอนุมาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การจัดประชุมกลุ่ม Focus group กับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามและให้ความเห็นว่าสื่อออนไลน์มีผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิด ในสถานพินิจทั้ง 6 แห่ง แห่งละ 8-10 คนต่อกลุ่ม

การสัมภาษณ์ ในเชิงลึก (In-depth interview) โดยใช้คำถามปลายเปิดกับบุคคลที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารกรมและสถานพินิจ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร ด้านสังคม ด้านความรุนแรงและการกระทำผิด จำนวน 7 และ 8 คน ตามลำดับ วิธีรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตรวจสอบโดยการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) และในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลข้อมูลเชิงปริมาณ

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน พบว่า เป็นชาย 300 คน และหญิง 29 คน อายุ 11-23 ปี คดีปัจจุบันเป็นคดียาเสพติด และส่วนคดีก่อนหน้า

นี้เป็นศดียาเสพติดด้วย กิจกรรมหลักที่ทำก่อนเข้ามา
ในสถานพินิจฯ ส่วนใหญ่เรียน ก่อนเข้ามาอยู่ในสถาน
พินิจฯครั้งนี้พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ อาชีพหลักของ
พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ย
ของครอบครัวส่วนใหญ่ 10,000-15,000 บาท ฐานะ
ทางครอบครัวของเด็กๆรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และ
ส่วนมากขณะที่เด็กฯกระทำความผิด พ่อแม่ผู้ปกครอง
มีสถานภาพหย่าร้าง ซึ่งส่วนมากไม่มีประวัติการกระทำ
ผิด และสัมพันธ์ภาพทางครอบครัวรักใคร่กลมเกลียวดี

ปัจจัยภายในของเด็กฯ สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่อยู่ในระดับมาก พบ
ว่า บิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดี ได้ว่า
กล่าวตักเตือนหรือลงโทษก่อนเด็กฯ กระทำความผิดและ
หลังกระทำความผิด และชมเชย หรือให้รางวัลเมื่อประพฤติดี
ความสัมพันธ์ของครอบครัวอยู่ในระดับมาก พบ
ว่า เด็กฯรู้สึกอบอุ่นใจ เมื่อได้รับการเอาใจใส่จากสมาชิก
ในครอบครัว ครอบครัวยอมรับในบทบาทและหน้าที่ซึ่ง
กันและกัน พ่อแม่ผู้ปกครองแสดงให้เห็นว่ารักกัน

สภาพด้านร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง
พบว่า บิดามารดา หรือผู้ปกครองดูแลเมื่อท่านเจ็บ
ป่วย สมาชิกในครอบครัวมีการให้กำลังใจกันเมื่อท่าน
มีปัญหาหรือคนอื่นในครอบครัวมีปัญหา

ปัจจัยภายนอกของเด็กฯ สามารถสรุปข้อมูลได้
ดังนี้

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก พบว่า
เพื่อนมีความสำคัญกับท่านมาก กิจกรรมที่สำคัญมัก
จะทำกับเพื่อนเสมอ กิจกรรมต่างๆที่ไม่ถูกต้องมักจะมี
มาจากเพื่อนชักชวน

สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง
พบว่า ครอบครัวของเด็กฯมีความใกล้ชิดกับเพื่อน
บ้าน ชุมชนที่อยู่อาศัยมีผู้ใช้ยาเสพติดหรือขายด้วย
เมื่อทราบว่าเพื่อนถูกรังแกฉันจะพาเพื่อนไปดักกรอเพื่อ

แก้แค้น การเรียนรู้สิ่งที่ไม่ถูกต้องมาจากสิ่งที่ได้พบเจอ
ในชุมชนที่อาศัย

ปัจจัยสื่อของเด็กฯ สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้
ลักษณะการใช้สื่อของเด็กและเยาวชน พบว่า
เด็กฯ มีโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ตโฟน พฤติกรรมการ
ใช้ส่วนใหญ่เข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มากกว่า 5
ครั้งต่อวันและมากกว่า 5 ชั่วโมงต่อวัน ช่วงเวลาที่เข้า
ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 16.01-20.00 น. และมี
เพื่อนในเครือข่าย (รวมทุกสื่อ) มากกว่า 501 คนขึ้นไป
พฤติกรรมการรับสื่อของเด็กและเยาวชน พบว่า
เด็กฯใหญ่มีประสบการณ์การใช้งานเครือข่ายสังคม
ออนไลน์ มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป และตนเองมีอิทธิพลต่อ
การเลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์

พฤติกรรมการเลือกรับสื่ออยู่ในระดับมาก พบว่า
ลักษณะการเปิดรับ รองลงมาคือ เหตุผลที่ของเด็กฯ
เข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านปรากฏผลดังนี้

ลักษณะการเปิดรับสื่อภาพรวมอยู่ในระดับมาก
พบว่า เด็กฯ รู้จักเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เข้าใช้อยู่จาก
สมัครเล่นด้วยตนเอง และเหตุผลที่เข้าใช้สังคมออนไลน์
อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ใช้ติดต่อกับบุคคลที่รู้จัก
อัปเดตสถานะ/ข้อมูลส่วนตัว/รูปภาพ เพื่อหาคู่ เพื่อ
ค้นหาเพื่อนใหม่ ร่วมกิจกรรมกลุ่มออนไลน์ต่างๆ เช่น
กด Like Share Comment อ่านและแสดงความคิดเห็น
หาข้อมูล/แลกเปลี่ยนข้อมูล ติดตามข่าวสารของ
สินค้า, ผลิตภัณฑ์หรือบริการต่างๆ เล่นเกม/ชิงโชค/
เอารางวัล เชิญชวนร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม และติดตาม
ข่าวสารศิลปิน/ดารา/บุคคลที่มีชื่อเสียง ตามลำดับ

ปัจจัยสื่อออนไลน์ พบว่า เด็กฯ ส่วนใหญ่รู้จัก
สื่อออนไลน์ทุกประเภท รวมถึงการเป็นสมาชิก ได้แก่
เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูบ ไอจี เกมส์ และการดูออนไลน์ และ
รู้จักเฟซบุ๊กมากที่สุด ความถี่ในการเปิดรับ มากกว่า 5
ครั้ง/ต่อวัน อธิบายว่ามีความรุนแรงปรากฏบนเฟซบุ๊ก

และยูทูปตามลำดับ และเลือกสนใจรับสื่อที่มีความรุนแรงจากเฟซบุ๊ก และยูทูปตามลำดับ และสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำผิดมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก

ความรุนแรงและการกระทำผิดของของเด็กๆ สามารถแบ่งตามฐานความผิดสรุปข้อมูลได้ดังนี้

• **ฐานความผิดด้านทรัพย์สิน** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 1 ร้อยละ 72.0 และผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 1 เช่นกัน ร้อยละ 14.6 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านทรัพย์สินมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก คิดเป็นร้อยละ 10.6

• **ฐานความผิดด้านชีวิตและร่างกาย** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 5 ร้อยละ 12.5 และผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 1 ร้อยละ 7.9 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านชีวิตและร่างกายมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก ร้อยละ 5.2

• **ฐานความผิดด้านเพศ** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 1 ร้อยละ 96.0 และผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 1 เช่นกัน ร้อยละ 1.8 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านเพศมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก ร้อยละ 1.8

• **ฐานความผิดด้านความสงบสุข ชื่อเสียง และการปกครอง** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 1 ร้อยละ 98.8 ผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 3 และ 5 ร้อยละ 0.6 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านความสงบสุข มากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก ร้อยละ 1.2

• **ฐานความผิดด้านยาเสพติดให้โทษ** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 1 ร้อยละ 49.5 ผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 1 เช่นกัน ร้อยละ 21.3 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านยาเสพติดมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก

ร้อยละ 20.1

• **ฐานความผิดด้านอื่นๆ** พบว่า ระดับของความรุนแรงอยู่ในระดับ 5 ร้อยละ 0.6 ผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดอยู่ในระดับ 2 และ 4 ร้อยละ 0.3 และเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการกระทำผิดด้านอื่นๆ มากที่สุด คือ โลก ร้อยละ 0.6

การทดสอบสมมุติฐาน

1. ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์และความรุนแรงในการกระทำผิดของเด็กๆ ตามฐานความผิด พบว่า ปัจจัยภายในด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ความผิดด้านทรัพย์สินและด้านยาเสพติด มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

ปัจจัยภายในด้านสภาพด้านร่างกายและจิตใจ มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ความผิดด้านทรัพย์สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยภายนอกด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิดความผิดด้านทรัพย์สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยภายในด้านการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ปัจจัยภายนอกด้านสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม และปัจจัยสื่อด้านพฤติกรรมกรรมการเลือกรับสื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิดในทุกฐานความผิด

2. ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์และผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดของเด็กๆตามฐานความผิด พบว่า

ปัจจัยภายในด้านการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดด้านชีวิตและร่างกายและด้านเพศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ

ปัจจัยภายในด้านสภาพด้านร่างกายและจิตใจ มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิด

ด้านทรัพย์สิน และด้านยาเสพติด มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิด ด้านทรัพย์สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยสื่อด้านพฤติกรรมการเลือกรับสาร ในเหตุผลที่เข้าใช้เว็บไซต์สังคมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดด้านทรัพย์สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยภายในด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว ปัจจัยภายนอกด้านสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสื่อด้านพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ ในลักษณะการปิดรับสื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดในทุกฐานความผิด

สรุปผลข้อมูลเชิงคุณภาพ

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ พบว่า เด็กและเยาวชน อายุ 13-21 ปี ระดับการศึกษา ป.5 -ม 3 และ มีบางส่วนอ่านหนังสือไม่ออก และส่วนมากเคยเป็นนักเรียนและมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีคดีตามฐานความผิดได้แก่ ทรัพย์สิน 13 คน, พยายามฆ่า 6 คน, ทำร้ายร่างกายและคำมุข 3 คน, พรากผู้เยาว์ 2 คน, พกอาวุธปืน 2 คน, ยาเสพติด (จำหน่าย) ยาบ้า 17 คน, ไอซ์ 3 คน และสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดได้แก่ Facebook 49 คน และ Facebook and LINE 7 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกรมพินิจและสถานพินิจฯ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 และ 8 คน ตามลำดับ

ปัจจัยภายในของเด็กฯ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ พบว่า ภาวะทางสังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ลักษณะทางสิ่งแวดล้อม ความรุนแรงในครอบครัว ครอบครัวล่มสลาย ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันพื้นฐานของครอบครัว การ Report บนสื่อออนไลน์ต้องมาจากครอบครัว

2. ปัจจัยความสัมพันธ์ของครอบครัว พบว่า ปัญหาการแยกมาอยู่เอง ขาดผู้ปกครองในการให้คำแนะนำในสื่อมีความเสี่ยงสูง ครอบครัวต้องการสอนการจัดการกับความรู้สึกทางเพศ ครอบครัวขาดการมีศีล 5

3. สภาพด้านร่างกายและจิตใจ เด็กฯบางส่วนมีปัญหาด้านสุขภาพจิตละสติปัญญา เด็กขาดวุฒิภาวะมีความอิสระจนเคยตัว เด็กสร้างตัวตนจากความรุนแรงทางจิตใจทางเพศ มีพฤติกรรมการเลียนแบบจากสื่อ จากตัวแบบที่มีชื่อเสียงโด่งดัง มีการเล่นสนุกที่ผิดกฎหมาย ทำให้เด็กที่กระทำผิดอายุน้อยลง

ปัจจัยภายนอกของเด็กฯ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน พบว่า รุ่นพี่ที่โรงเรียนเดิมและรุ่นพี่ในพื้นที่บริเวณที่อยู่อาศัย และมีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรม และพฤติกรรมความรุนแรงที่เด็กทำมาจากเลียนแบบโมเดลจากรุ่นพี่

2. สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม พบว่า ภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ การป้องกันเด็กก่อนที่ออกจากโรงเรียน การติดตามเด็กจากครูแนะแนวการให้คำปรึกษา โรงเรียนต้อง Action ในเรื่องสื่อออนไลน์ ทางบวก การรังแกกันบนออนไลน์ การใช้พื้นที่ของการศึกษาเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ ระบบการศึกษาในสถานพินิจที่ต้องปรับปรุง และภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับภาคสังคม ได้แก่ เด็กกลับไปในสภาพแวดล้อมเดิมที่มีความรุนแรง ภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ ได้แก่ การบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาตรการร่วมกันของครอบครัว โรงเรียน ICT หน้าที่ของรัฐดูแลในการซื้อขายออนไลน์ และภาพรวมที่เกี่ยวข้องกับสถานพินิจฯ ได้แก่ การปลูกฝังการใช้ชีวิตให้กับเด็กและสร้างโอกาสระบบการติดตามของสถานพินิจฯทางออนไลน์ การตาม Follow up ของกระทรวง ICT

ปัจจัยสื่อของเด็กๆ สามารถแบ่งได้ดังนี้

ความสัมพันธ์การใช้สื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรง พบว่า การที่เด็กฯ คอมพิวเตอร์และการอัปเดตสถานะการมีตัวตนที่สนใจที่เหมาะสมได้เองหรือไม่ “สื่อออนไลน์” เป็นพื้นที่ของ Cyber-Bullying การรังแกกันทางออนไลน์ และมีความรุนแรงที่เกิดขึ้นทางกาย ทางวัฒนธรรม และเชิงโครงสร้าง จากสื่อออนไลน์

ความสัมพันธ์การใช้สื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำผิด พบว่า การกระทำผิดของเด็กๆ มีสื่อออนไลน์เสริมให้ความรุนแรงและทำผิดซ้ำซ้อนขึ้น เด็กฯ ใช้สื่อออนไลน์ทั้งขายทั้งซื้อสิ่งผิดกฎหมาย ทัศนคติบนสื่อออนไลน์มีผลต่อการกระทำผิดของเด็ก ใน Facebook เด็กฯ มีพฤติกรรม ขยาย ขยายตัว ขยายอาวุธ ขยายของการลักทรัพย์สื่อออนไลน์และสามารถสมัครเข้าใช้ได้ง่ายไม่ต้องใช้ตัวตนที่แท้จริง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความรุนแรงการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ได้แก่

ปัจจัยความเสี่ยงของพฤติกรรมที่มีผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิด ได้แก่ การทะเลาะวิวาท, เกมออนไลน์, เสพยาเสพติด, ทำร้ายร่างกาย, แข่งรถ, เทียวกลางคืน, ขยาย, หนีเรียน, และการเล่นพนัน

ปัจจัยความเสี่ยงของเสพยาเสพติดที่มีผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิด ได้แก่ ยาบ้า, กัญชา, ไอซ์, กระท่อม, โปรโคติว, เคตามีน, เฮโรอีน, และอัลปราโซแลม ตามลำดับ

ปัจจัยของความผิดที่ไม่เป็นคดีความที่ส่งผลต่อความรุนแรงและการกระทำผิด ได้แก่ ค่านิยม, ข่า, คนตาย, ชิงทรัพย์, ทะเลาะวิวาท, ทำร้ายร่างกาย, ปล้นทรัพย์, พกพาอาวุธปืน, ระเบิด, พยายามฆ่า, พรากผู้เยาว์, ยาเสพติด, ร่วมกันฆ่า, ร่วมกันฉ้อโกง, วิ่งราวทรัพย์, รับซื้อของโจร, รัมโหมรมา

อภิปรายผล

1. ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กๆ ในสถานพินิจฯ พบว่า 1) การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีปัจจัยเชิงลบจากภาวะทางสังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความรุนแรงในครอบครัว การล่มสลายของครอบครัว การสร้างภูมิคุ้มกันด้วยพื้นฐานของครอบครัว มีครอบครัวน้อยรายที่สามารถสอนการใช้สื่อออนไลน์ที่เหมาะสมได้ 2) ความสัมพันธ์ของครอบครัวภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีปัจจัยเชิงลบจาก ปัญหาที่เด็กการแยกมาอยู่เอง การขาดผู้ปกครองในการให้คำแนะนำในสื่อมีความเสี่ยงสูง ครอบครัวควรมีต้องการสอนการจัดการกับความรู้สึกทางเพศ ครอบครัวขาดศีลห้า 3) สภาพด้านร่างกายและจิตใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีปัจจัยจาก เด็กบางส่วนมีปัญหาทางสุขภาพจิตและทางสติปัญญา เด็กที่ขาดวุฒิภาวะเด็กมีความอิสระจนเคยตัว เด็กสร้างตัวตนจากความรุนแรงทางจิตใจและทางเพศ การเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อจากตัวแบบที่โด่งดัง และเด็กกระทำผิดมีอายุน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ Kiriwong (2014) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อคลิปวิดีโอออนไลน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรง ทัศนคติ และรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวต่อพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ และ Denise (2016) ความสนใจที่ขาดช่วงในการอบรมเลี้ยงดูที่สื่อโซเชียลมีเดียที่ส่งผลกระทบต่อแม่และเด็ก พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

2. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กๆ ในสถานพินิจฯ พบว่า 1) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก และมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลได้แก่ การที่เด็กเลียนแบบโมเดลจากรุ่นพี่ที่โรงเรียนเดิมและรุ่นพี่ในพื้นที่บริเวณที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อความเสี่ยงและอาชญากรรมที่เด็กก่อขึ้น 2) สภาพสังคมและ

สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัจจัยที่ส่งผล ได้แก่ การป้องกันเด็กก่อนที่ออกจากครูแนะแนวและการให้คำปรึกษา โรงเรียนต้อง Action ในเรื่องสื่อออนไลน์ทางบวก การใช้พื้นที่ของการศึกษาเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ ระบบการศึกษาในสถานพินิจที่ต้องปรับปรุง การป้องกันเด็กกลับไปในสภาพแวดล้อมเดิมที่มีความรุนแรง การบูรณาการ มาตรการร่วมกันของ ครอบครัว โรงเรียน ICT รัฐต้องดูแลในการซื้อขายออนไลน์ ระบบการติดตามของสถานพินิจทางออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ Bubphaek (2010) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษา เด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ขณะที่กระทำความผิดเสพยาบ้ามาจากการถูกเพื่อนชักชวนให้ร่วมกันกระทำความผิด และ Keir and Craig (2017) นำเสนอบทความวิจัยเรื่อง สื่อสังคมเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาและกระตุ้นความรุนแรงของเยาวชน พบว่า เส้นแบ่งของโลกแห่งความเป็นจริงและโลกออนไลน์มีความชัดเจนน้อยลง โลกออนไลน์ถูกใช้เพื่อส่งเสริมและปลุกระดมความรุนแรง ทำให้ภาพของความรุนแรงดูน่าปรารถนา

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยของสื่อออนไลน์ พบว่า เด็กๆ ส่วนใหญ่รู้จักสื่อออนไลน์ ทุกประเภท ได้แก่ เฟสบุ๊ก ไลน์ ยูทูบ ไอจี เกมส์ และการดูออนไลน์ และรู้จักเฟสบุ๊กมากที่สุด ให้ความเห็นว่ามี ความรุนแรงบนเฟสบุ๊ก และยูทูบ และสนใจรับสื่อความรุนแรงบนเฟสบุ๊ก และยูทูบ และสื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดมากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก ซึ่งมีผลมาจากการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่มีการกำหนดข้อมูล บุคคล เวลา สถานที่, ราคาของเครื่องมือที่ถูกลง และให้บริการที่เข้าถึงได้ทุกกลุ่ม, การสมัครเข้าใช้ไม่จำเป็นต้องแสดงตัวตนและเข้าใช้โดยพื้นที่ที่กฎหมายไทยเข้าไม่ถึงจากต่างประเทศ, พฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์มีการเปลี่ยนแปลงตามผู้ใช้รวดเร็วและกฎหมายล่าช้า, การให้ความรู้ป้องกันสำหรับเด็ก ตามไม่ทันสื่อ ทั้งใน

ครอบครัว ระบบการศึกษา และตัวเด็กเอง, มีการการรังแกกันทางออนไลน์ (Cyber-Bullying) ซึ่งสอดคล้องกับ Kongrach (2011) การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นในประเทศไทย กรณีศึกษา Facebook พบว่า การรับรู้ถึงความเสี่ยงจากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Perceived Risk) ไม่มีความสัมพันธ์หรือทำให้พฤติกรรมความหลงใหลและการติดการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ในกลุ่มวัยรุ่นลดลงแต่อย่างใด

4. ความสัมพันธ์การใช้สื่อออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรุนแรงของเด็กๆ ในสถานพินิจ พบว่า มีด้านความสัมพันธ์ของครอบครัว ด้านสภาพด้านร่างกายและจิตใจ และด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ในด้านทรัพย์สินและด้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าสื่อออนไลน์ส่งผลให้เด็กมีความรุนแรงจากการคอมเมนต์ การอวดสถานะ และการตัดสินใจที่เหมาะสมและมีการรังแกกันบนออนไลน์ที่รุนแรง Cyber-Bullying ซึ่งสอดคล้องกับ Kaewtes (2015) ความคิดเห็นต่อความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเนื้อหาความรุนแรงบนสื่อออนไลน์ พบว่าการเรียนรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงบนสื่อออนไลน์อาจทำให้เด็กมีความคุ้นชินกับความรุนแรง และ Jarutsantijit (2017) Cyber bullying: ถ้ารักฉันอย่ารังแกฉัน พบว่า การรังแกกันบนโลกไซเบอร์ เกิดขึ้นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศกลุ่มเสี่ยงที่ตกเป็นเหยื่อ คือกลุ่มวัยรุ่น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อน ไม่ชอบหน้า อิจฉากัน และใช้โทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ เพื่อให้อับอาย ความมั่นใจในตัวเองต่ำ (Low Self - Esteem) นำไปสู่การฆ่าตัวตาย

5. ความสัมพันธ์ของสื่อออนไลน์และผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิดของเด็กๆ ในสถานพินิจ พบว่า ปัจจัยภายในด้านการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิด ด้านชีวิตและร่างกายและด้านเพศ และด้านสภาพร่างกายและจิตใจ ปัจจัยภายนอกด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และด้านพฤติกรรมทางเลือกรับสาร มีความสัมพันธ์กับผลของสื่อออนไลน์ต่อการกระทำผิด ด้านทรัพย์สิน และด้านยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าสื่อออนไลน์จะมีผลต่อการกระทำผิด จากการที่สื่อออนไลน์มีส่วนเสริมทำให้การกระทำผิดของเด็กมีความซับซ้อนขึ้น และจากสามารถสมัครเข้าใช้ได้โดยไม่ต้องใช้ตัวตนที่แท้จริง เด็กใช้สื่อออนไลน์ทั้งขายทั้งซื้อสิ่งผิดกฎหมาย ทัศนคติบนเครือข่ายสังคมออนไลน์มีผลต่อการกระทำผิดของเด็ก และใน Facebook เด็กมีพฤติกรรม ขยาย ขยายตัว ขยายอายุ ขยายวงจากการลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับ Muinde (2015) อิทธิพลของสื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตการปกครองตำบลคิตี จังหวัดเคจิ พบว่า ผลกระทบของสื่อออนไลน์ต่อเด็กมัธยม มีผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อผลกระทบจากสื่อออนไลน์ ด้วยการควบคุมวิธีการเข้าถึงสื่อของนักเรียนสามารถนำมาใช้เพื่อลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนอันเนื่องมาจากสื่อ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1.1 เด็กๆ ส่วนมากในสถานพินิจมีการออกจากระบบโรงเรียนเกือบทั้งหมดไม่ได้รับค่าปรึกษา ก่อนจะออกจากระบบ มีบางส่วนที่มีครู เพื่อนมาติดตามบ้างแต่ไม่สามารถจะกลับเข้าระบบปกติได้และเด็กส่วนมากไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเข้าระบบโรงเรียนปกติอีก แต่เมื่อมีโอกาจะไปศึกษาที่ กศน.แทน ซึ่งผู้วิจัยให้ความเห็นว่า กศน. นั้นในห้องปฏิบัติการเรียนสำหรับเด็กๆ ในลักษณะนี้น้อยเกินไปเนื่องจากไม่มีการให้คำแนะนำที่ใกล้ชิด และแปลกมากที่พ่อแม่จำนวนมาก ยอมรับได้ที่เด็กจะไม่เรียนหนังสือและออกจากระบบการเรียนปกติ ยกเว้นบางคนที่มี ขาดผู้ปกครองดูแล เช่น เสียชีวิต

ติดคุก หรือหย่าร้าง ครอบครัวถูกยกเลิก

1.2 ในปัจจัยในการศึกษาของเด็กๆทั้งในและนอกสถานพินิจยังมีความต้องการบุคลากรทางการศึกษาเฉพาะทางในศาสตร์ต่างๆที่จะช่วยเสริมในสิ่งที่เด็กต้องการ เช่น การเรียนภาษาไทยซึ่งมีเด็กที่อ่านไม่ได้ หรืออ่านได้น้อยเนื่องจากออกจากระบบโรงเรียนตั้งแต่ ประถมศึกษาปีที่ 5 จนถึง มัธยมศึกษาปีที่ 2 จะมีปัญหาในการอ่านแต่ถ้าตั้งแต่ ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่านั้นจะอ่านได้น้อยมากหรืออ่านไม่ได้เลย ซึ่งภาคทางการศึกษาควรให้ความสำคัญกับเด็กในช่วงนี้เป็นอย่างมาก และ การให้การศึกษาดูแลในการเรียนรู้การใช้สื่อออนไลน์และการสร้างเป็นวิชาการใช้สื่อในระดับเริ่มต้นก่อนที่เด็กจะเข้าไปสมัครใช้และเกิดการเรียนรู้เอง

1.3 เด็กๆ มีตัวแบบบนสื่อออนไลน์เป็นผู้ได้รับความนิยมหรือผู้ประสบความสำเร็จแบบไม่ถูกต้อง การกระตุ้นให้เด็กๆ มีความอยากได้อย่างรวดเร็วคิดว่าเป็นการกระทำผิดเล็กน้อย จากขยายยาเสพติด หรือการก่ออาชญากรรม ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการศึกษา ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กๆ

1.4 กระทรวง ICT ยังไม่มีมาตรการที่ชัดเจนในการควบคุมสื่อออนไลน์แลโซเซียลมีเดีย เพราะส่วนมาเป็นของต่างชาติ หรือฐานอยู่ในต่างประเทศ และในสิทธิสัญญาต่างๆ ในโลกยังไม่มีข้อตกลงร่วมกันในการควบคุมสื่อชนิดนี้จึงจำเป็นต้องหาผู้ริเริ่มและดำเนินการในการควบคุมสื่อเพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ในภาครัฐขาดเจ้าภาพที่แท้จริงในการทำงานในเรื่องนี้มีเชิงรุกเพราะสื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสร้างกระแสสังคมได้อย่างกฎหมายหรือนโยบายตามไม่ทันสื่อออนไลน์

1.5 การสร้างความรุนแรงจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในครอบครัว โรงเรียน สังคมแวดล้อม ทำให้ Cyber-Bullying การรังแกกันทางออนไลน์มีความรุนแรงและการเลียนแบบมากขึ้นและได้รับความนิยม

เพราะเด็กฯ เห็นเป็นสิ่งที่ควรทำและไม่รู้สึกผิดและไม่รู้ถึงผลตามกฎหมายที่จะตามมา

1.6 การทำให้ครอบครัว รู้เท่าทันสื่อ ทั้งผู้ปกครองเองและคนในครอบครัวเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ควรจะมีการจัดกิจกรรมอาจจะเป็นในโรงเรียนในการประชุมผู้ปกครอง การอบรมเชิงปฏิบัติการ การใช้แอปพลิเคชัน และแจกคู่มือการใช้สื่อในครอบครัว การสัมมนาผู้ปกครองเรื่องการรู้เท่าทันการใช้สื่อออนไลน์สำหรับครอบครัว

1.7 เด็กและเยาวชนไม่ทราบถึงข้อกำหนดก่อนที่จะกระทำผิดหรือการกระทำผิดแล้วจะเกิดผลอะไรตามมาบ้าง และเด็กทราบแค่ ยาเสพติด การจำหน่าย การกระทำผิด และการใช้สื่ออย่างไม่ถูกต้อง เป็นโทษ แต่ผลที่ได้รับและปัจจัยที่เกี่ยวข้องจะมีอะไรบ้างบ้าง เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงได้ซึ่งก่อให้เกิดคดีและความรุนแรงกับตัวเองและสังคม

Reference

- Abac poll research center. (2013). *Explore the situation of violence against children and youth. And corrective measures*. Retrieved 1 Aug. 2016. from <https://www.ryt9.com/s/abcp/524293>. [In Thai]
- Bangkokbiznews. (2014). *Juvenile crime crush 'Drugs - weapons' an increase of 1,212 cases*. Retrieved 1 Aug. 2016. from <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/635550>. [In Thai]
- Bubphaek, P. (2010). *Factors affecting juvenile delinquency: A case study of children and youth*. Children and youth Samut Prakarn Province. Bangkok. Krirk University [In Thai]
- Denise, A. C. (2016). *Distracted Parenting: How Social Media Affects Parent-Child Attachment*. Faculty of California State University, California State University, San Bernardino. Electronic Theses, Projects, and Dissertations. Paper 292. CSUSB,
- Department of juvenile observation and protection. (2013). *Survey on the number of juvenile delinquents*. Bangkok: The Resource of Thai Health Promotion Foundation. [In Thai]
- Janjiranuwat, S. (2010). *Influences of Media on Sex Offences of Children and Youth : A Case Study of Juvenile Training Centers in Bangkok Metropolitan Area*. Faculty of Social Administration, Thammasat University. [In Thai]
- Jarutsantijit, S. (2017). Cyberbullying: If you love me, don't bully me. *Walailak Abode of Culture Journal*, 17(1), 117-137. [In Thai]
- Kiriwong, K . (2014). *The Relationships among Exposures to Online Video Media with Violent Content, Attitudes and Parenting Styles to Behaviors of Adolescent Imitators in Bangkok*. Department of Communication Arts and Information Science. Bangkok: Kasetsart University [In Thai]

- Keir, I. R., & Craig, P. (2017). *Social Media as a Catalyst and Trigger for Youth Violence: Executive Summary*. catch-22.org.uk. Retrieved from <https://www.catch-22.org.uk>
- Kongrach, P. (2011). *The Study of Teenagers' Behaviors in Using Social Networking Sites (SNSs) in Thailand: A Case Study of Facebook*. Technology Management. Collage of Innovation Thammasat University [In Thai]
- Kaewtes. (2015). *Opinions of junior high school students in Bangkok toward cultural violence case study violence in the online media*. Cultural Management College of Innovation Thammasat University [In Thai]
- Pimolsindh, P. (2012). *Research of Publicrelation*. Bangkok. Thammasat University [In Thai]
- Ratwittayakorn, S. (2010). *The culpability performs components of children and youngsters in the observation and protection center at chon buri province*. Faculty of Political Science and Law, Burapha University [In Thai]